

Duch Hollywoodu vs. Duch kríža

James R. Bascom

17. januára 2020 ✝ *Spoločnosť*

Iba málo inštitúcií je dnes predmetom väčšieho pohrdania bohabojných amerických kresťanov ako Hollywood. Už meno „Hollywood“ vyvoláva predstavu nablýskaných degenerovaných celebrit v krikľavých odevoch využívajúcich svoje bohatstvo a vplyv na to, aby viedli vojnu proti zbytkom kresťanskej morálky.

Rafinovanejšie než sexuálna nemorálnosť, avšak v konečnom dôsledku oveľa škodlivejšie, je šírenie revolučnej *mentality*, ktorá popiera katolícku vieru na jej najhlbšej úrovni, pretože popiera účinky Adamovho prvotného hriechu. Podľa tejto *mentality* zmyslom života na zemi je úsilie o telesné a materiálne šťastie. Preto utrpenie akéhokoľvek stupňa a v akejkolvek podobe je to najhoršie zlo, aké môže existovať. Podľa tejto *mentality* je potrebné ho odstrániť tak rýchlo a efektívne, ako to len medicína, veda a technológia umožnia.

Túto mentalitu môžeme nazvať „Duchom Hollywoodu“. Ako kvapka oleja na liste papiera prenikla do každej jednej bunky našej kultúry. A toto je jedna z hlavných príčin našej modernej krízy, počnúc rozkladom rodiny po zneužívanie drog a prakticky každé jedno spoločenské zlo, ktorého sme dnes svedkami.

Niektoré z jej najhorších plodov sa, prirodzene, nachádzajú v samotnom Hollywoode. Výrazným príkladom bola samovražda herca a komika Robina Williamsa. Iba málokto v Hollywoode bol takým jasným zosobnením úspechu a bezstarostného optimizmu ako Robin Williams. Mal fanúšikov po celom svete, bol všeobecne uznávaný, mal prestíž a bohatstvo. Stručne povedané, bol symbolom svetského úspechu.

11. augusta 2014 svet šokovala správa, že spáchal samovraždu vo svojom dome v San Franciscu. Jeho osobný asistent ho našiel obeseného na opasku na ráme dverí jeho spálne. Noviny *San Francisco Chronicle* boli zmätené, vôbec nechápali a uvádzali, že 63-ročný herec bol „mužom, ktorý mal zdanlivo všetko, ale z nevysvetliteľného dôvodu sa rozhodol obesiť sa“.¹

Po samovražde začali fakty postupne vychádzať najavo. Celé roky bol alkoholikom a užíval tvrdé drogy ako kokaín. Trpel depesiou. Nepoznáme všetky faktory, ktoré ho viedli k užívaniu drog, depresii a samovražde. Vieme však, že drogy, vulgárna sexuálna nemorálnosť, depresia, zneužívanie alkoholu a samovraždy sú v Hollywoode také bežné, že **sú normou, nie výnimkou**.

Tento duch a jeho tragické účinky však v žiadnom prípade nie sú výsadou Hollywoodu. Napríklad aj kultúra Silicon Valley vyznáva rovnakú utopickú filozofiu. Jej členovia sú presvedčení, že každý ľudský problém, a teda každý zdroj utrpenia, je možné vyriešiť. Stačí nájsť ten správny *startup*, vyvinúť správnu technológiu a napísať správny algoritmus. Môžeme dokonca uniknúť tomu najväčšiemu utrpeniu: smrti.

Je tragédia, že duch Hollywoodu sa stal mentalitou národa a jeho dôsledky sú rovnako katastrofálne ako predvídateľné. Generácia Američanov žijúca v prvých desaťročiach dvadsiateho prvého storočia je pravdepodobne najnešťastnejšou, najnefunkčnejšou a najsamovražednejšou generáciou v dejinách. Podľa denníka *The New York Times* tretina amerických dospelých a dospievajúcich trpí úzkosťou.²

Predávkovanie drogami dnes zabíja viac ľudí ako strelné zbrane a automobilové nehody.³ Viac ako šesťdesiat percent úmrtí strelnými zbraňami nie sú vraždami, ale samovraždami.⁴ V roku 2011 sa samovraždy stali druhou najčastejšou príčinou smrti medzi tínedžermi...

Foto: Robin Williams, zdroj: commons.wikimedia.org

Popieranie dedičného hriechu

Katolícka Cirkev učí, že smrť a utrpenie sú dôsledkom prvotného hriechu, ktorý sme zdedili po Adamovi. Po prvotnom hriechu majú všetci ľudia v sebe veľmi silnú tendenciu k hriechu, nezriadenosti a zlobe. Každý človek trpí účinkami dedičného hriechu trochu inak, ale všetci cítime v sebe sklony k averzii voči čnosti, poriadku, povinnosti a добрote. Základnou črtou katolíckej spirituality je nepretržite viesť v sebe boj proti tomuto odporu voči poriadku a pritom sa v modlitbe a prostredníctvom sviatostí obracať k Bohu a k Panne Márii o pomoc, pretože v opačnom prípade riskujeme, že tento smäd po hriechu a nechť k poriadku v nás zvíťazia.

Ľudstvo potrebuje utrpenie

Predstavte si, že by sme vzali človeka počatého v prvotnom hriechu so všetkými jeho chybami a zlými sklonmi, ktoré sú s tým spojené, a umiestnili ho na miesto, ako je Edenská záhrada. Bol by obklopený všetkým možným fyzickým potešením, ale už len skutočnosť, že by nezažíval nijaké utrpenie, by v ňom začala spôsobovať určitú malátnosť, nepríjemný pocit, nudu a nakoniec nešťastie a frustráciu.

Prečo? Pretože po prvotnom hriechu ľudská prirodzenosť potrebuje výzvy v podobe útrap a utrpenia, aby sme mohli rozvíjať naše kvality a praktizovať čnosť. Bez útrap a ťažkostí sa jednoducho nemôžeme rozvíjať.

Utrpenie je akýmsi kyslíkom pre čnosti. Bez tohto špeciálneho kyslíka naše čnosti uschnú a zahynú, alebo vôbec nikdy nevyrastú. Aj keby sa náš hypotetický človek nedopustil nijakého smrteľného hriechu, bez skúšok a utrpenia by sa nikdy nevypracoval a nezískal nijaké čnosti, a jeho duša by už vôbec nemohla dosiahnuť ušľachtilosť, akú majú svätí.

„Trpiaca“ schopnosť

Boh stvoril ľudskú prirodzenosť s určitými schopnosťami či vlohami. Máme intelektuálne vlohy a „senzitívne“ schopnosti, našich päť zmyslov. Tieto schopnosti sú samé osebe dobré.

Profesor Plinio Corrêa de Oliveira opísal jav, ktorý pozoroval v ľudskej duši a ktorý, hoci nie je skutočnou schopnosťou, analogicky môže byť považovaný za jednu z nich. Nazval ju „trpiacou“ schopnosťou. Je to schopnosť, ba dokonca psychologická potreba ľudskej duše trpieť spôsobená dedičným hriechom. Povedané inými slovami, **potrebujeme utrpenie, podobne ako naše telá potrebujú cvičenie, naša**

mysel stimuláciu a naša duša krásu.

Potrebujeme cvičiť. Po prvotnom hriechu naše telá potrebujú určité množstvo cvičenia, aby zostali fit. V našom vnútri budujeme energiu, ktorú treba vydať. Bez cvičenia začnú byť naše telá podráždené a budú sa cítiť zle. Trápenie spôsobené týmto zlým pocitom je horšie ako únava z cvičenia. Naopak, po cvičení sa obvykle cítime dobre.

A podobne, keď túto „trpiacu“ vlohu necvičíme, prežívame prázdnotu a frustráciu.

Skutočný zdroj šťastia

Skutočné šťastie na tejto zemi prichádza až vtedy, **keď prijmeme všetko utrpenie, ktoré nám Boh pošle** v rámci nášho individuálneho životného povolania. Keď rozpoznáme naše osobné povolanie a zameriame naň naše životy, dáme doň celé naše srdce, našu dušu a myseľ a radostne budeme prijímať každé utrpenie, ktoré nám Boh milostivo zošle do cesty, dosiahneme skutočnú pozemskú radosť v očakávaní večnej nebeskej blaženosti.

Náš Pán Ježiš Kristus to ilustroval v evanjeliu, keď hovoril o žene, ktorá má rodiť. Obava z toho, čo má prísť, môže byť veľmi veľká, a keď príde čas pôrodu, môže trpieť hroznú bolesť, ale po narodení dieťaťa sa jej zármutok okamžite premení na radosť z toho, že na svet priviedla nového človeka. Hoci s materstvom je spojené utrpenie, žena, ktorá plní svoje povolanie matky a tieto utrpenia prijíma, taktiež zažíva ozajstnú radosť. S uspokojením sa môže obzrieť späť, že vydržala tieto skúšky a splnila svoje poslanie.

To isté možno povedať o mužoch, ktorí trpia vo vojne. Veteráni často považujú svoju vojenskú službu za vrchol svojho života a so záľubou sa obzerajú na obdobia, keď pre svoju krajinu trpeli a obetovali sa.

Zlo pomáha človeku pochopiť dobro

Zlo a utrpenie môžu plniť cennú funkciu pre ľudstvo. Lepšie chápeme dobro v sebe, keď ho porovnávame so zlom. Ľudská psychológia je tak nastavená, že najlepšie sa učí prostredníctvom kontrastov, a to platí najmä pre dobro a zlo. Prostredníctvom kontrastu dokážeme veci hlbšie pochopiť.

Vezmime si napríklad veľké herézy v ranej Cirkvi. Arianizmus, nestorianizmus, gnosticizmus, manichaeizmus, ikonoklazmus, pelagianizmus a ďalšie herézy boli jedny z najhorších ziel, ktoré sužovali katolícku Cirkev. Všetky zviadli mnoho duší do pekla. Tieto herézy však boli zároveň príležitosťou na rozvinutie teológie a cirkevných doktrín. Cirkev rástla v chápaní božských právd, keď musela tieto bludy vyvracať a odsudzovať. Napríklad Nicejské vyznanie viery bolo napísané, aby vyvrátilo mnoho heretických predstáv o prirodzenosti Boha, nášho Pána Ježiša Krista a Cirkvi.

Naozaj lepšie chápeme krásu, dobrotu a vznešenosť nášho Pána Ježiša Krista v kontraste so zlobou, perfídnosťou, špinavosťou a nepoctivosťou Judáša.

Civilizácia, ktorá sa snaží skrývať všetko, čo je nepríjemné, a predstiera, že zlo neexistuje, civilizácia, ktorá sa snaží odstrániť všetko utrpenie, ktorá v súlade s týmto svetonázorom utvára a deformuje svoju kultúru, umenie a literatúru, ktorá prijíma všetky príjemné veci tejto zeme, ale zároveň odmieta kríž, vytvára zmäčkilú, presladenú spoločnosť, ktorá je odsúdená na rozklad.

[pokračovanie v ďalšom článku](#)

Poznámky pod čiarou

Peter Fimrite, Evan Sernoffsky and Henry K. Lee, *SFGATE*, “Grim details of Robin Williams’ death released by investigators” aktualizované 13. augusta 2014, <https://www.sfgate.com/bayarea/article/Investigators-Robin-Williams-hanged-himself-5683229.php>

Benoit Denizet-Lewis, *The New York Times Magazine*, “Why Are More American Teenagers Than Ever Suffering From Severe Anxiety?” 11. október 2017, <https://www.nytimes.com/2017/10/11/magazine/why-are-more-american-teenagers-than-ever-suffering-from-severe-anxiety.html>

AP on CBS News, “Drug overdoses now kill more Americans than guns” prvý raz zverejnené 9. decembra, 2016, aktualizované 11. decembra, 2016, <https://www.cbsnews.com/news/drug-overdose-deaths-heroin-opioid-prescription-painkillers-more-than-guns/>

Margot Sanger-Katz, *The New York Times*, “Gun Deaths Are Mostly Suicides” dňa 8. októbra, 2015, <https://www.nytimes.com/2015/10/09/upshot/gun-deaths-are-mostly-suicides.html>

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/duch-hollywoodu-vs-duch-kriza/>